Dosarul nr.3-1859/2023
2-23104722-12-3-19072023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23.12.2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Ana Maria Onica,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Burduniuc Pavel împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare, persoana terță Guzic Mihail privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedură prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul - Burduniuc Pavel la data de 19.07.2023, prin avocata Kornacker Gabriela, s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare, formulând următoarele cerințe:

- recunoașterea/constatarea dreptului de posesie, folosință, inclusiv dispoziție prin uzucapiune a lui Burduniuc Pavel asupra apartamentului *****situat în mun. Chișinău, str. ***** *****, din blocul locativ cu suprafața de ***** m.p., nr. cadastral *****, amplasat pe terenul nr.cadastral *****, proprietate publică;
- obligarea Consiliului municipiului Chișinău să-i atribuie în proprietate lui Burduniuc Pavel imobul respectiv concret cu eliberarea ordinului de repartiție (sau oricare alt act echivalent) pe numele lui Burduniuc Pavel;
- încasarea cheltuielilor de judecată;

În argumentarea acțiunii depuse, reclamantul a indicat că, prin decizia Curții Supreme de Justiție nr.3r-570/12 din 25 aprilie 2012, Consiliul mun.Chișinău a fost obligat să îl asigure pe reclamantul Burduniuc Pavel împreună cu membrii familiei sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite în art.42 al Codului cu privire la locuințe, conform succesiunii rîndului stabilit.

Din conținutul deciziei menționate rezultă că, Consiliul municipal Chișinău a prezentat în ședința de judecată un certificat eliberat de Pretura sectorului *****a Primăriei mun.Chișinău, prin care se atestă că acesta a fost inclus în listele Preturii pentru îmbunătățirea condițiilor de trai în rândul participanților la război/veteran/ pentru apărarea integrității Republicii Moldova sub nr.12.

La sfârșitul anului 2012, Burduniuc Pavel, cu acordul Primăriei Chișinău și a Consiliului

municipiului Chișinău a trecut să locuiască în ap.*****amplasat în mun.Chișinău, str.***** *****. A încheiat pe numele său contracte de prestare a serviciilor locativ-comunale și de atunci până în prezent locuiește în acest apartament, a efectuat lucrări de reparație, achită lunar toate serviciile comunale.

În aceeași perioadă, pentru executarea deciziei Curții Supreme de Justiție, reprezentanții Primăriei i-au sugerat să depună titlul la executare pentru oformarea transmiterii de jure a apartamentului în proprietatea sa.

Prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian din 01.09.2015 titlul executoriu privind obligarea Consiliului municipal Chișinău să-l asigure pe Burduniuc Pavel împreună cu membrii familie sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite în art.42 Codul cu privire la locuințe, conform succesiunii rândului stabilit, a fost restituit. Motivul restituirii titlului de către executor a fost lipsa spațiului locativ disponibil, ceea ce nu corespundea adevărului, or, la acel moment Burduniuc Pavel locuia în ap.*****din str.***** *****, Chișinău, mai mult de 3 ani sub nume de proprietar.

Consiliul municipal Chișinău, Primăria Chișinău cunosc cu certitudine despre faptul că Burduniuc Pavel posedă și folosește acest apartament sub nume de proprietar, din anul 2012 până în prezent. Faptul că nu au inițiat proceduri de revendicare a bunului ori evacuare a reclamantului, denotă că posesiunea și folosința imobilului s-a realizat cu acordul pârâților. Prin urmare, posesiunea realizată de reclamant a fost de bună-credință și utilă.

În conformitate cu art.7 Cod civil, (2) Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

În conformitate cu art.526 (1) Dreptul de proprietate asupra unui bun imobil sau mobil poate fi înregistrat în registrul bunurilor imobile sau într-un alt registru de publicitate cu caracter constitutiv, în sensul art.420, în temeiul hotărîrii judecătorești prin care se constată uzucapiunea, în folosul posesorului sub nume de proprietar care l-a posedat timp de 10 ani, în una din următoarele situații: c) bunul imobil este un teren, cu sau fără construcții, care nu a fost supus înregistrării primare în registrul bunurilor imobile.

Potrivit certificatului ce atestă dreptul de proprietate anexat, municipiul Chișinău este proprietarul terenului nr. cadastral *****, cu suprafața de 0.077 ha, pe care se află blocul locativ, cu nr. cadastral *****.01 cu suprafața de ***** m.p., situat pe adresa mun.Chișinău, str.***** *****. Dreptul de proprietate asupra apartamentelor din blocul locativ nu a fost înregistrat în RBI. Prin urmare, apartamentul nr.*****din str.***** *****, mun.Chișinău pe care îl posedă și folosește Burduniuc Pavel sub nume de proprietar nu a fost supus înregistrării primare în RBI și asupra acestei locuințe au incidență prevederile legale cu privire la uzucapiune.

Având în vedere că executarea deciziei Curții Supreme de Justiție nr.3r-570/12 din 25 aprilie 2012 de atribuire a spațiului locativ către reclamant a fost condiționată de succesiunea rândului stabilit în listele Preturii pentru îmbunătățirea condițiilor de trai a participanților la război/veteran/ pentru apărarea integrității Republicii Moldova, având în vedere că la examinarea cauzei Consiliul municipal a prezentat un certificat că reclamantul ar fi fost inclus în aceste liste sub nr.12, începând cu luna iunie 2022 între Burduniuc Pavel și Consiliul municipiului Chișinău, Primărie și Direcția generală locativ - comunală au avut loc un schimb de scrisori prin care acesta a solicitat să i se pună la dispoziție aceste Liste. De asemenea a solicitat să fie informat câte persoane incluse în aceste liste după anul 2012 au fost asigurate cu spațiu locativ.

Prin răspunsul Direcției general locativ-comunale și amenajare a fost informat că DGLCA

Chișinău nu deține lista persoanelor din rândul participanților la război/veterani/ pentru apărarea integrității Republicii Moldova incluși în listele Preturii *****pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. De asemenea, informează că nu dețin informația privind numărul de persoane din lista menționată, care după anul 2012 au fost asigurați cu spațiu locativ sau au primit compensație bănească. Prin răspunsul eliberat de Pretura *****, a fost informat că nu dețin informația referitor la numărul de persoane asigurate cu spațiu locativ, deoarece nu este de competența Preturii, dar menționează că Burduniuc Pavel este inclus în liste sub nr.11, nu 12. Sugerează că, pentru astfel de informații să se adreseze Direcției generale locativ comunale. În același timp nu au dat un răspuns cert dacă această listă există fizic și nu au furnizat lista cerută.

Având în vedere că instituțiile vizate pasau responsabilitatea de la una la alta și au oferit informații incerte și evazive, pentru clarificarea circumstanțelor din nou a fost adresată o interpelare, care a fost recepționată la data de 24 noiembrie 2022.

Deoarece instituțiile vizate nu au furnizat răspunsul la ultima solicitare pînă la data limită - 09.12.2022, la data de 23.12.2022 a expediat la adresa instituțiilor vizate o cerere prealabilă prin care a solicitat admiterea cererii prealabile, să fie informat de către cine din instituțiile menționate mai sus (Pretura *****sau Direcția General Locativ-comunală și amenajare Chișinău este deținută Lista persoanelor pentru îmbunătățirea condițiilor de trai a participanților la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și Independenței RM, unde și în care intervale de timp poate să se prezinte Burduniuc Pavel cu avocatul său pentru a lua cunoștință fizic cu lista respectivă.

La data de 25.01.2023, a recepționat răspunsul de la DGLCA prin care îl informează pe Burduniuc Pavel că DGLCA nu deține lista persoanelor din rândurile formate în vederea îmbunătățirii condițiilor de trai, prin urmare DGLCA nu poate confirma existența acestei liste; DGLCA nu deține informația că o astfel de listă ar exista în cadrul Preturii sectorului *****.

Explică lui Burduniuc Pavel că, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.75/2015 cu privire la locuințe, se sting raporturile guvernate de Codul cu privire la locuințe al RSSM nr.2718/1983. Conform prevederilor art.59 alin.7 al Legii nr.75/2015 cu privire la locuințe, Codul menționat a fost abrogat. Astfel, toate prevederile ce țin de procedura ”îmbunătățirea condițiilor de trai” prevăzute de Codul respectiv au fost abrogate, drept urmare, la moment nu mai există procedura de ”îmbunătățire a condițiilor de trai”, care ar putea fi derulată de administrația publică locală.

Explică lui Burduniuc Pavel că, în cadrul Primăriei mun.Chișinău nu există liste a persoanelor care necesită îmbunătățirea condițiilor de trai din motivul că nu poate fi derulată o astfel de activitate.

Totodată explică lui Burduniuc Pavel că, conform prevederilor art.59 alin.6 din Legea 75/2015 cu privire la locuințe, persoanele care, la data de intrare în vigoare a prezentei legi, au fost luate la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor locative conform prevederilor Codului cu privire la locuințe al RSS Moldovenești din 03 iunie 1983 au dreptul prioritar la examinarea cererilor depuse privind acordarea locuinței conform modului prevăzut de Guvern. Dreptul său în calitate de creditor cu referire la îmbunătățirea condițiilor de trai poate fi realizat prin depunerea unei cereri privind acordarea locuinței conform modelului prevăzut de Guvern.

În esență, autoritatea publică locală, îi sugerează lui Burduniuc Pavel să depună o cerere repetată cu privire la îmbunătățirea condițiilor locative, care să fie examinată în baza legii noi nr.75/2015 cu privire la locuințe în situația în care există o hotărîre judecătorească prin care Consiliul municipal a fost obligat să-i acorde acestuia spațiu locativ.

Cu toate acestea, Burduniuc Pavel s-a conformat indicațiilor DGLCA și la data de 07.02.2023 a depus o cerere către cele 3 entități (Primăria Chișinău, DGLCA și Consiliul

municipal Chișinău) prin care a solicitat executarea imediată a deciziei Curții Supreme de Justiție nr.3r-570 din 25 aprilie 2012 și asigurarea lui Burduniuc Pavel cu spațiu locativ prioritar, ținând cont de informația furnizată cu privire inexistența Listei veteranilor pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

La data de 14.02.2023, DGLCA a oferit un răspuns prin care invocă că doar executorul judecătoresc este în drept să ceară executarea unei hotărîrii a instanței de judecată. Cu privire la cerința de asigurare cu spațiu locativ în mod prioritar, ținînd cont de informația privind inexistența listelor veteranilor cu succesiunea rîndului, aceștea nu s-au expus. I se sugerează executarea forțată a hotărîrii doar prin intermediul executorului judecătoresc.

Răspunsul datat cu 14.02.2023 a fost recepționat de către Burduniuc Pavel la data de 23.03.2023 contrasemnătură.

La data de 13 aprilie 2023, Burduniuc Pavel a adresat către pîrîți o cerere cu un nou obiect, și anume: recunoașterea dreptului de posesie și folosință, inclusiv dispoziție prin uzucapiune asupra unui spațiu de locuit concret și anume asupra ap. *****situat în mun. Chișinău, str. ***** ***** din blocul locativ cu suprafața de ***** m.p., nr. cadastral ***** amplasat pe terenul nr.cadastral *****, proprietatea municipiului Chișinău în temeiul Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.3/26 din 02.04.2013, cu eliberarea de către Consiliul municipal Chișinău sau oricare altă entitate competentă a ordinului de repartiție sau oricărui alt act echivalent asupra locuinței menționate.

În cererea respectivă a invocat că despre inexistența listei veteranilor privind îmbunătățirea condițiilor de trai a fost informat abia atunci, după multe interpelări adresate instituțiilor vizate care pasau responsabilitatea de la un la alta, recunoscînd în final inexistența listelor. Că pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, mai mult de 10 ani, acesta locuiește permanent în apartamentul *****amplasat în mun.Chișinău, str.***** *****, cu acordul pîrîților, are încheiate contracte cu toți furnizorii de servicii comunale, posedă și folosește acest bun cu titlu de proprietar, achită toate serviciile comunale, a efectuat reparația capitală a bunului imobil. Astfel, argumentul entităților vizate privind lipsa unui spațiu locativ pentru a-i fi atribuit lui Burduniuc Pavel, este fals.

La data de 03 mai 2023 prin intermediul e-mail, avocata a recepționat răspunsul semnat de DGLCA a Consiliului Municipal Chișinău, prin care Burduniuc Pavel este informat că cererea respectivă este respinsă din motivul că nu au fost epuizate toate căile legale prevăzute de lege pentru executarea hotărîrii instanței de judecată. De asemenea se invocă că asupra apartamentului respectiv sunt aplicate 2 sechestre: nr.176-1234/2014 din 16.12.2014 și nr.176-2415/2018 din 29.06.2020. Constată că sechestrele la care se face trimitere au fost aplicate anterior, în cadrul procedurii de executare a titlului executoriu nr.3r-570/12 din 25 aprilie 2012 în care Burduniuc Pavel avea calitatea de creditor, au fost anulate de instanța de judecată, însă nu au fost radiate din RBI. Astfel, apartamentul menționat este liber de careva sarcini.

Totodată, titlul executoriu nr.3r-570/12 din 25 aprilie 2012 în care Burduniuc Pavel avea calitatea de creditor, a fost restituit acestuia de către executorul judecătoresc din motiv de imposibilitate de executare în legătură cu faptul că Consiliul municipal Chișinău nu dispunea de spațiu locativ liber pentru a fi acordat lui Burduniuc Pavel.

La 29 mai 2023 la adresa pîrîților a fost expediată cererea prealabilă prin care a solicitat recunoașterea dreptului de posesie și folosință, inclusiv dispoziție a lui Burduniuc Pavel asupra apartamentului *****situat în mun. Chișinău, str.***** *****, din blocul locativ cu suprafața de ***** m.p., nr. cadastral ***** amplasat pe terenul nr.cadastral *****, proprietatea municipiului Chișinău, în temeiul Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.3/26 din

02.04.2013, cu eliberarea de către Consiliul municipal Chișinău sau oricare altă entitate competentă a ordinului de repartiție sau oricărui alt act echivalent asupra locuinței menționate.

La 19 iunie 2023 a recepționat răspunsul la cererea prealabilă prin care aceasta a fost respinsă și din nou se sugerează reclamantului executarea forțată a deciziei CSJ 3r-570/12 din 25 aprilie 2012 prin intermediul executorului judecătoresc. Acest lucru este imposibil de realizat dat fiind faptul existenței încheierii executorului judecătoresc din 01.09.2015 de restituire a titlului pe motiv de imposibilitate de executare, ceea ce nu duce însă la stingerea dreptului subiectiv și implicit a obligației Consiliului municipal de a-l asigura pe Burduniuc Pavel cu spațiu locativ. Cu atît mai mult că a uzucapat imobilul respectiv.

Consideră că acțiunile pârâților încalcă dreptul la un proces echitabil protejat de art.6 CEDO, precum și art.1 Protocol 1 CEDO.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 02.10.2025(f.d.206-208, vol.I) Burduniuc Pavel, reprezentat de avocata Gabriela Kornacker menționează că, la data de 19 iulie 2023 pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de Burduniuc Pavel împotriva Primăriei Chișinău, Direcția Locativ-Comunală și Amenajare cu privire la recunoașterea dreptului de prorietate prin uzucapiune și contestarea actelor administrative.

Ulterior, cerințele au fost completate cu cerința de anulare, ca fiind ilegale, a actelor administrative individuale defavorabile și anume a răspunsului Consiliului Municipal Chișinău, Primarului General al mun.Chișinău, DGLCA, nr.1-08/1-1504; 1- 08/1-1586 din 03 mai 2023 și a răspunsului Consiliului Municipal Chișinău, Primar General al mun.Chișinău, DGLCA nr.1-08/1-2213 din 19 iunie 2023, prin care cererile reclamantului au fost respinse, cu obligarea pîrîților să-i atribuie în proprietate lui Burduniuc Pavel ap.*****situat în mun.Chișinău, str.***** *****, din blocul locativ cu suprafața de ***** m.p., nr.cadastral ***** amplasat pe terenul nr.cadastral *****, proprietate publică, cu eliberarea ordinului de repartiție (sau oricare alt act echivalent) pe numele lui Burduniuc Pavel.

În cadrul acestui proces, prin încheierea instanței au fost atrași în calitate de terți Guzic Mihail și *****, care la data de 18 septembrie 2024, după intentarea procesului de judecată de către Burduniuc Pavel au primit ordin de repartiție pentru domiciliere permanentă în locuința litigioasă - ap.*****cu 1 cameră, cu suprafața locativă de 21, 8 m.p., suprafața totală 38,2 m.p. de pe bd.*****, *****, în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.11/27-1 din 04 septembrie 2024.

La data de 20 decembrie 2024, după urmarea procedurii prealabile, Burduniuc Pavel a depus în instanța de judecată - Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat: anularea ca fiind ilegală a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.11/27-1 din 04 septembrie 2024 prin care s-a dispus ca DGLCA va elibera dlui Mihail Guzic (cu soția) ordinul de repartiție pentru domiciliere permanentă în ap.*****cu 1 cameră, cu suprafața locativă de 21, 8 m.p., suprafața totală 38,2 m.p. de pe bd.*****, *****; anularea ca fiind ilegal a ordinului de repartiție nr.*****din 18 septembrie 2024 eliberat pe numele lui Mihail Guzic și soției sale *****asupra ap.*****situat pe bd.Ștefan cel Bătrîn *****. Prezenta cauză se află în procedura judecătorului Gheorghe Mîțu.

Prin prisma prevederilor art.327- 330 Cod civil, cu privire la uzucapiune este evident că există opoziții împotriva cererii de recunoaștere a dreptului de proprietate prin uzucapiune formulată de Burduniuc Pavel din partea lui Guzic Mihail și *****, care au dobîndit, la data de 18 septembrie 2025, după adresarea lui Burduniuc Pavel în instanța de judecată, ordinul de repartiție asupra imobilului litigios.

Având în vedere faptul că Burduniuc Pavel a contestat în modalitatea prevăzută de lege decizia Consiliului municipal Chișinău nr.11/27-1 din 04 septembrie 2024 și ordinul de repartiție nr.*****din 18 septembrie 2024 pe numele lui Guzic Mihail și ***** în cadrul altei proceduri, cerința distinctă de recunoaștere a dreptului de proprietate prin uzucapiune în actualul proces decade, această situație urmînd a fi examinată în interiorul pretențiilor de anulare a actelor administrative cu obligarea atribuirii în proprietate a imobilului litigios lui Burduniuc Pavel.

Astfel, prin prezenta acțiune în contencios administrativ, reclamantul solicită:

- anularea ca fiind ilegale a actelor administrative individuale defavorabile, și anume: a răspunsului Consiliului municipal Chișinău, Primar general al mun.Chișinău, DGLCA nr.1-08/1-1504; 1-08/1-1586 din 03 mai 2023 și a răspunsului Consiliului municipal Chișinău, Primar general al mun.Chișinău, DGLCA nr.1-08/1-2213 din 19 iunie 2023 prin care cererile reclamantului au fost respinse, cu obligarea pîrîților să-i atribuie în proprietate lui Burduniuc Pavel ap.*****situat în mun.Chișinău, str.***** *****, din blocul locativ cu suprafața de ***** m.p., nr. cadastral ***** amplasat pe terenul nr.cadastral *****, proprietate publică, cu eliberarea ordinului de repartiție (sau oricare alt act echivalent) pe numele lui Burduniuc Pavel;
- încasarea cheltuielilor de judecată;

În cadrul ședințelor judecătorești, reclamantul Burduniuc Pavel și reprezentanta reclamantului, avocata Kornacker Gabriela, împuternicită în baza mandatului avocațial seria MA nr.*****din 12.04.2023, au susținut acțiunea în contencios administrativ în sensul formulat în cererea de concretizare a pretențiilor(f.d.206-208, vol.I) și au solicitat admiterea integrală a acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâții – Primăria municipiului Chișinău, Consiliul municipal Chișinău, prin referința prezentată(f.d.90-94, vol.I) nu au recunoscut acțiunea reclamantului Burduniuc Pavel, consideră că cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare formulate și înaintate de către Burduniuc Pavel, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În argumentarea poziției sale procesuale, în referința prezentată, au invocat următoarele contraargumente: Direcția generală locativ-comunală și amenajare a CMC prin răspunsul nr.1-08/1-1504, 1-08/1-1586 din 03.05.2023 DGLCA a menționat următoarele: cererea de recunoaștere a dreptului de posesie, folosință și dispoziție a lui Burduniuc Pavel asupra apartamentului *****din bd.***** *****, numărul cadastral *****.01.*****, urmează a fi respinsă din următoarele considerente: conform bazei de date a Registrului bunurilor imobile, apartamentul *****din bd.***** *****, nu are înregistrare cadastrală. Totodată, conform fișei locuinței și tabelului nominal ținute de gestionarul blocului locativ din bd.***** *****, APLP ***** COOP, se confirmă existența apartamentului *****din bd.***** ***** cu suprafața de 38,2 m.p. amplasat în blocul locativ respectiv.

Totodată, blocul locativ cu numărul cadastral *****.01 conform Registrului bunurilor imobile este înregistrat în proprietatea Republicii Moldova, în gestiunea economică APLP ***** COOP.

Astfel, se constată cu certitudine că apartamentul nr.*****din bd.***** *****, constituie proprietatea publică, dreptul de proprietate asupra căruia urmează a fi delimitat între Statul Republica Moldova și municipiul Chișinău, conform prevederilor Legii privind delimitarea proprietăților publice nr.29/2018 din 05.04.2018.

În acest sens, pe parcursul întregii perioade invocate de petiționar, apartamentul respectiv este înregistrat în proprietatea Republicii Moldova, în gestiunea economică al APLP *****

COOP și nu există temei pentru a declara bunul respectiv ca bun fără stăpân.

Totodată, urmează a fi respinsă și solicitarea de emitere a ordinului de repartiție sau a unui alt act echivalent asupra locuinței nominalizate, deoarece la moment nu există temei pentru emiterea unui astfel de act, or, Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015 - nu prevede emiterea ordinelor de repartiție. Astfel, modul de acordare a locuințelor proprietate publică este expres reglementat de legea nominalizată.

În același context, menționează că asupra apartamentului *****din bd.***** ***** sunt aplicate următoarele interdicții: 1) sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Stoian Grigore nr.176-1234/14 din 16.12.2014; 2) sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Stoian Grigore nr.176-2415/2018 din 29.06.2020.

Prin răspunsul Direcției generale locativ-comunale și amenajare nr.1-08/1- 2213 din 19.06.2023, a fost respinsă cererea prealabilă și s-a menționat repetat că apartamentul în cauză este înregistrat în proprietatea Republicii Moldova, în gestiunea economică APLP ***** COOP și nu există temei pentru a declara bunul respectiv ca bun fără stăpân, iar unica persoana responsabilă autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii este executorul judecătoresc.

În același context, reclamantul Burduniuc Pavel a fost informat despre situația în cauză și despre faptul că executorul judecătoresc dispune de toate pârghiile legale în scopul executării documentelor executorii, precum și metode de sancționare în materie contravențională în cazurile de neexecutare a titlurilor executorii.

Suplimentar, la răspunsul din cererea prealabilă, dl Burduniuc Pavel a fost informat de faptul că potrivit art.77 al Codului de executare, schimbarea modului și a ordinii de executare: (1) Dacă există circumstanțe care fac executarea dificilă sau imposibilă, executorul judecătoresc sau părțile în procedura de executare vor înainta în instanța de judecată care a eliberat documentul executoriu o cerere privind schimbarea modului și a ordinii de executare a hotărârii. (2) Cererea de schimbare a modului și a ordinii de executare a hotărârii se examinează în modul prevăzut la art.252 din Codul de procedură civilă, în cel mult 30 de zile.

Astfel, la moment creditorul nu a epuizat toate căile legale prevăzute de lege întru executarea hotărârii de judecată invocate în speță, iar neexecutarea hotărârii respective nu poate fi imputată autorităților publice locale a municipiului Chișinău.

În fapt, analizând extrasul din Registrul bunurilor imobile al Agenției Servicii Publice, și anume înscrierea cadastrală pe bunul imobil cu nr. cadastral *****.01, la capitolul-"Partea II. Notări", subcapitolul "Interdicții", menționează că asupra apartamentului *****din bd.***** ***** sunt aplicate următoarele interdicții: 1) sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Stoian Grișore nr.176-1234/14 din 16.12.2014, în favoarea creditorului urmăritor Burduniuc Pavel (anulată prin încheierea Judecătoriei Centru mun.Chisinău din 05 mai 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chisinău nr.2r-2029/15 din 22 septembrie 2015); 2) sechestrul aplicat în favoarea altei persoane prin încheierea executorului judecătoresc Stoian Grigore nr.176-2415/2018 din 29.06.2020.

Conform art.8 alin.(1) și (2) Codul de executare, cerințele executorului judecătoresc înaintate în modul stabilit de prezentul cod și de alte acte normative sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, persoanele juridice, persoanele cu funcție de răspundere și persoanele fizice. Persoanele care nu execută cerințele executorului judecătoresc sau care împiedică executarea lor poartă răspunderea prevăzută de lege.

În această ordine de idei, se constată că executorul judecătoresc Stoian Grigore a înaintat cerințele sale debitorului Consiliului municipal Chisinău, aplicând interdicția nr.176-2415/2018

din 29.06.2020 pe imobilul nr.*****din bd.***** *****, mun.Chișinău în favoarea altei persoane.

Prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian nr.176-1234/14 din 16 decembrie 2014 a fost aplicat sechestru pe imobilul nr.*****din bd.***** *****, mun.Chișinău în scopul asigurării executării documentului executoriu nr.3r-570/12 din 24 aprilie 2012 emis de Curtea Supremă de Justiție, prin care Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să-l asigure pe Pavel Burduniuc, împreună cu membrii familiei sale, cu spațiu locativ conform normelor stabilite în art.42 Codului cu privire la locuințe, conform succesiunii rândului stabilit. Ulterior, încheierea în cauză, privind aplicarea sechestrului a fost contestată de către reprezentanții Consiliului municipal Chișinău și anulată prin încheierea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 05 mai 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.2r-2029/15 din 22 septembrie 2015. Prin încheierea judecătorească sus enunțată, instanța de judecată a admis integral cererea depusă de către Consiliul municipal Chișinău împotriva lui Burduniuc Pavel, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Grigore Stoian și a anulat încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian nr.176-1234/14 din 16.12.2014, motivând decizia luată prin faptul că executorul judecătoresc nu era în drept să stabilească unilateral care apartament urmează să-i fie repartizat lui Burduniuc Pavel, deoarece documentul executoriu nu specifica care spațiu urmează a fi acordat.

Astfel, se constată că pe marginea pretențiilor din prezenta cerere de chemare în judecată cu privire la recunoașterea uzucapiunii pe apartamentul din str.***** ***** ap.*****, mun.Chișinău, există o încheiere judecătorească care a statuat netemeinicia pretențiilor reclamantului asupra apartamentului nominalizat, iar faptul că acesta este ocupat abuziv și ilegal deja este statuat prin lipsa bonului de repartiție sau contractului de locațiune care ar reprezenta unicul temei legal de instalare și abitație în apartamentul în cauză. În această ordine de idei, se constată că prezenta cerere de chemare în judecată înaintată de către Burduniuc Pavel cu privire la recunoașterea uzucapiunii este inadmisibilă dat fiind faptul că pe marginea pretențiilor sale există o încheiere judecătorească ce s-a expus supra chestiunii referitor la netemeinicia pretențiilor reclamantului pe apartamentul nominalizat.

Menționează faptul că, reclamantul Burduniuc Pavel induce în eroare instanță, afirmând în cererea sa de chemare în judecată în punctul 3, citat: ”La sfirșitul anului 2012, reclamantul, cu acordul Primăriei Chișinău și a Consiliului municipiului Chișinău a trecut să locuiască în ap.*****, amplasat în mun.Chișinău, str.***** *****. A încheiat pe numele său contracte de prestare a serviciilor locativ-comunale și de atunci până în prezent locuiește în acest apartament, a efectuat lucrări de reparație, achită lunar toate serviciile comunale”.

În contradictoriu cu afirmațiile eronate/neveridice ale reclamantului, precum că Primăria municipiului Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău i-au dat acordul în anul 2012 să se instaleze în apartamentul respectiv, menționează faptul că reclamantul nu dispune nici de un acord, act legal ce ar confirma acordul Consiliului municipal Chișinău, Primăriei mun.Chișinău, Statului Republica Moldova pentru instalarea și locuirea cet.Burduniuc Pavel în apartamentul dat.

Conform art.50 din Codul cu privire la locuințe al R.S.S. Moldovenești (abrogat prin Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015), unicul temei de instalare în încăperea de locuit îl constituie ordinul de repartiție, or, autoritățile administrației publice ale municipiului Chișinău nu i-a acordat niciodată acest drept. În confirmarea celor spuse, explică că cet.Burduniuc Pavel s-a instalat în apartamentul dat ilegal, în lipsa unui ordin de repartiție (care la perioada anilor 2012-2015 era unicul temei de drept legal pentru instalarea în apartament conform Codului cu privire

la locuințe (abrogat prin Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015), sau unui careva contract de locațiune, prevăzut în Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015 în vigoare din 29.11.2015 și până în prezent), sau se constată faptul că abitația cet.Burduniuc Pavel în ap. nr.*****din str.***** *****, este una ilegală, deoarece administrația public locală nu i-a acordat niciodată acest drept reclamantului, iar tabelul nominal, fișa locuinței, sunt doar acte confirmative de abitație a acestuia în apartamentul nominalizat în scopul evidenței locatarilor și achitării serviciilor comunale de care acesta beneficiază.

Consideră că, reclamantul Burduniuc Pavel cu rea-credință, cunoscând de faptul că nu deține ordin de repartiție, care constituia unicul temei pentru instalare în încăperea de locuit, sau un titlu de proprietate, care să-i permită exercitarea dreptului de proprietate asupra imobilului în cauză, în mod abuziv a ocupat imobilul menționat și exercită posesia fără nici un drept, ceea ce conform art.103 Codul cu privire la locuințe (abrogat prin Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015), constituie temei de evacuare din imobilul litigios fără acordarea altui spațiu locativ. Avînd în vedere faptul că, încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian nr.176-1234/14 din 16 decembrie 2014 prin care a fost aplicat sechestru pe imobilul nr.*****din bd.***** *****, mun.Chișinău în scopul asigurării executării documentului executoriu nr.3r-570/12 din 24 aprilie 2012, a fost contestată de către Consiliul municipal Chișinău și ulterior anulată prin încheierea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 05 mai 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.2r-2029/15 din 22 septembrie 2015, DGLCA a solicitat gestionarului APLP ***** radierea dlui Burduniuc Pavel din fișa locuinței și tabelul nominal al apartamentului *****din bd.*****, *****, mun.Chișinău.

Astfel, executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii iar efectuarea actelor de executare silită de către alte persoane atrage răspunderea prevăzută de lege.

Asigurarea cu spațiu locativ din fondul municipal a persoanelor care necesită îmbunătățirea condițiilor de trai, se efectuează în conformitate cu legislația locativă în vigoare, Legii cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015 intrată în vigoare la 29.11.2015 și Regulamentului cu privire la evidența, modul de atribuire și folosire a locuințelor sociale, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.447 din 19.06.2017.

În conformitate cu art.9 alin.(1) și (2) al Legii cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015, locuințele sociale se atribuie în locațiune persoanelor sau familiilor care pretind la o asemenea locuință în localitatea în care au reședință sau domiciliu și luate la evidență în temeiul deciziei consiliului local.

Condițiile de obținere a locuințelor sociale sunt stipulate în art.10 alin.(1) al Legii cu privire la locuințe nr.75 din 30.04.2015, după cum urmează: locuința socială se atribuie în locațiune persoanelor sau familiilor luate la evidență, ale căror venit lunar pentru fiecare membru al familiei nu depășește minimul de existență, stabilit pe țară, și care nu au în proprietate locuință în Republica Moldova sau peste hotarele ei, teren pentru construcția de locuință, teren cu altă destinație sau casă în întovărășirile pomicole.

Reieșind din cele menționate, reclamantul nu a prezentat nici o confirmare despre următoarele fapte: dacă are sau nu în proprietate locuință în Republica Moldova și peste hotarele ei, teren pentru construcția de locuințe sau casă construită în întovărășirile pomicole, precum și nu au înstrăinat o locuință în ultimii 5 ani în Republica Moldova; Dacă a beneficiat sau nu din partea statului și a autorităților administrației publice locale de credite preferențiale și susținere exprimată prin materiale de construcție sau prin asistență financiară; Dacă a participat sau nu la privatizarea locuințelor, loturilor pentru construcție, terenurilor pomicole, caselor individuale în

ultimii 5 ani.

Astfel, nu există o competența (legală) a Direcției generale privind realizarea căruia a-i satisface cerința reclamantului Burduniuc Pavel referitor la recunoașterea/constatarea dreptului de posesie, folosință, inclusiv dispoziție prin uzucapiune a lui Burduniuc Pavel asupra apartamentului *****situat în mun.Chișinău, str.***** *****, din blocul locativ cu suprafața de ***** m.p., nr. cadastral ***** amplasat pe terenul nr. cadastral *****, proprietate publică și obligarea Consiliului municipiului Chișinău să-i atribuie în proprietate lui Burduniuc Pavel imobil respectiv concret cu eliberarea ordinului de repartiție (sau oricare alt act echivalent) pe numele lui Burduniuc Pavel.

Având în vedere cele menționate, consideră că cererea de chemare în judecată a reclamantului este lipsită de temei legal/nefondată, fapt pentru care solicită instanței declararea acțiunii înaintate instanței de contencios administrativ, ca fiind inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(1) și alin.(2) lit.e) din Codul administrativ, iar în cazul în care instanța va considera acțiunea drept una admisibilă, solicită respingerea acesteia drept una neîntemeiată în temeiul art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ.

În ședințele de judecată reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Primăriei mun.Chișinău, nu s-a prezentat, fiind legal citat. În temeiul prevederilor art.218 lit.lit.c), d) Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cazuei în lipsa reprezentantului Consiliului municipal Chișinău, Primăriei mun.Chișinău.

Pârâta – Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare, prin referința prezentată(f.d.119-124, vol.I) nu a recunoscut acțiunea reclamantului Burduniuc Pavel, consideră că cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare formulate și înaintate de către Burduniuc Pavel, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În argumentarea poziției sale procesuale, în referința prezentată instanței, pârâta Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a invocat argumente asemănătoare argumentelor invocate de pârâții Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău.

În cadrul ședințelor judecătorești, reprezentantul pârâtei Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare, Tcaciuc Denis, împuternicit în baza procurii nr.1-08/2-60 din 28.01.2025, a solicitat respingerea acțiunii, considerând-o neîntemeiată, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Persoana terță – Guzic Mihail, prin referința prezentată(f.d.141-156, vol.I) nu a recunoscut acțiunea reclamantului Burduniuc Pavel, o consideră neîntemeiată, atât în fapt, cât și în drept și solicită a fi respinsă ca neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, în referința prezentată instanței, terțul a invocat următoarele: prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, instanța a hotărît: a admite cererea de chemare în judecată depusă de către Guzic Mihail împotriva Consiliului municipal Chișinău, ca întemeiată; a recunoscut dreptul lui Guzic Mihail împreună cu membrii familiei la asigurarea cu spațiu locativ conform legislației locative în vigoare și a obligat Consiliul Municipal Chișinău să-i acorde lui Guzic Mihail și membrilor familiei lui spațiu locativ sub formă unui apartament sau casă separată în conformitate cu normele stabilite de legislația locativă în vigoare.

După intrarea în vigoare a deciziei judecătorești mai sus menționate, la data de 09.10.2009 s-a adresat cu o cerere către șeful oficiului de executare a sectorului Centru mun.Chișinău,

Primarului general al mun.Chișinău și Consiliului municipal Chișinău (nr.întrare G-5777/1/09 din 09.10.2009), prin care a solicitat să contribuie conform legislației în vigoare la executarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009 conform legislației în vigoare.

Conform încheierii 12-884/09 din 12.06.2009, a executorului judecătoresc al oficiului de executare Centru al DE MJ RM s-a stabilit un termen de 15 zile debitorului Consiliului municipal Chișinău, de a executa benevol cerințele documentului executoriu.

Conform art.120 din Constituția Republicii Moldova, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărîri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărîri judecătorești definitive.

Conform art.47 din Costituția Republicii Moldova, Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea, lui și familiei lui, cuprinzînd hrana, îmbrăcămintea, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.

Conform art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

În conformitate cu prevederile art.1 alin.(1) al Codului de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

În conformitate cu prevederile art.2 al Codului de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art.5 al Codului de executare, modul și condițiile de punere în executare a documentelor executorii se stabilesc pe principiul respectării drepturilor omului și nu pot avea ca scop pricinuirea de suferințe fizice și morale sau de prejudicii materiale.

În conformitate cu prevederile art.8 al Codului de executare, cerințele executorului judecătoresc înaintate în modul stabilit de prezentul cod și alte acte normative sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, persoanele juridice, persoanele cu funcții de răspundere și persoanele fizice,

Prin încheierea executorului judecătoresc Stoian Grigore nr.176-2415//2018 din 29.06.2020, se obligă ASP să aplice interdicția de înstrăinare a bunului imobil nr.*****din bd.Mireca cel Bătrîn ***** mun.Chișinău și se interzice Primăriei mun.Chișinău și Consiliului municipal Chișinău de a efectua careva acțiuni de înstrăinare, transmitere etc., a imobilului nr.*****din bd.Mireca cel Bătrîn *****, mun.Chișinău.

În conformitate cu prevederile art.21 al Codului de executare, executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii.

Totodată comunică că, pe data de 05.06.2023 s-a adresat repetat cu o cerere către Primarul general al mun.Chișinău dlui Ion Ceban și Consiliului municipal Chișinău, înregistrată în Primăria mun.Chișinău cu nr.2-06/1-3644 din 06.06.2023, prin care a solicitat Primăriei mun.Chișinău, Primarului general al mun.Chișinău dlui Ion Ceban, Consiliului municipal Chișinău în scopul și în contextul executării necondiționate de către autoritățile publice locale a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, și în scopul și în

contextul executării încheierii executorului judecătoresc Stoian Grigore nr.176-2415/2018 din 29.06.2020, și în scopul și în contextul executării încheierii executorului judecătoresc Stoian Grigore nr.76-2415//2018 din 07.11.2022, și în temeiul legislației în vigoare să emită decizia (dispoziția) de repartizare și să elibereze ordinul de repartiție pe ap.*****din bd.***** *****, mun.Chișinău, Republica Moldova.

În contextul executării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, Consiliul municipal Chișinău a emis decizia nr.11/27-1 din 04 septembrie 2024 în privința lui Guzic Mihail, cu eliberarea ordinului de repartiție corespunzător pe od.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, Republica Moldova lui Guzic Mihail.

Explică că, după eliberarea copiei deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.11/27-1 din 04 septembrie 2024 și a ordinului de repartiție corespunzător pe ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, Republica Moldova lui Guzic Mihail, a perfectat pe data de 10.10.2024 viza de domiciliu pe adresa: mun.Chișinău bd.*****, *****, ap.*****la Agenția Servicii Publice, fapt confirmat prin buletinul de identitate anexat la materialele cauzei.

Mai apoi, pe data de 02.10.2024, a solicitat în scris administratorului APLP *****, includerea lui Guzic Mihail, în tabelul nominal și fișa locuinței pe ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, în temeiul deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.11/27-1 din 04 septembrie 2024 și ordinului de repartiție corespunzător pe ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, Republica Moldova, fapt confirmat prin tabelul nominal și fișa locuinței pe ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, anexat la materialele cauzei.

Mai explică că, s-a adresat la ICS Premier Energy SRL cu o cerere pentru încheierea contractului de furnizare a energiei electrice pentru alimentarea imobilului sus menționat, și anume ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău cu anexarea actelor necesare prevăzute în pct.15 a Hotărîrii nr.169 din 31.05.2029 cu privire la aprobarea Regulamentului privind furnizarea energiei electrice, aprobat de ANRE, fapt confirmat prin contractul de furnizare a energiei electrice din 21.01.2025 pentru alimentarea imobilului sus menționat, și anume ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău.

Conform art.29 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, domiciliul sau reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămîne în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțămîntul acesteia.

Conform art.55 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană își exercită drepturile și libertățile constituționale cu bunăcredință, fără să încalce drepturile și libertățile altora.

Conform art.6 §1 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale „orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil și într-un termen rezonabil”

Conform art.1 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlui I al Convenției. Această obligație trebuie respectată de către toate instituțiile statale, de către puterea executivă a statului, însă și de puterile legislativă și judecătorească, precum și de către toate persoanele care acționează în numele acestor puteri.

În conformitate cu prevederile art.1 a Legii Republicii Moldova nr.87 din 21.04.2011, Privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, Scopul legii (1) Scopul prezentei legi este crearea în Republica Moldova a unui

remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Ca urmare a neexecutării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, în baza Legii Republicii Moldova nr.87 din 21.04.2011, Privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești menționate, instanța de judecată a dispus a acorda o sumă de bani pentru orice prejudiciu material, moral, costuri și cheltuieli suportate de către reclamant (hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău din 20.11.2012, modificată prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2013, prin care s-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău din 20 noiembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Guzic Mihail împotriva Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Consiliul municipal Chișinău, executor judecătoresc Ungureanu Oleg, privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, repararea prejudiciului moral și obligarea executării hotărîrii judecătorești, în partea reparării prejudiciului moral, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, după cum urmează: se încasează de la Statul Republica Moldova, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui Guzic Mihail suma de 1 200 (una mie două sute) euro, cu titlu de prejudiciu moral în lei la momentul executării hotărîrii judecătorești conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova, menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 iulie 2013, prin care instanța dispune, recursurile declarate de către Guzic Mihail și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, se consideră inadmisibile.

Spre regret, toate acestea eforturi întreprinse conform legislației în vigoare în realizarea dreptului lezat nu au dat rezultate. Hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin deciziei Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, rămîne fără executare pînă în prezent.

La 21 martie 2018 a depus o altă cerere de chemare în judecată, pe o altă perioadă de neexecutare, împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău, intervenient accesoriu executor judecătoresc Cațer Victor, conform Legii Republicii Moldova nr.87 din 21.04.2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Ca urmare a neexecutării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin deciziei Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 28 iunie 2018, instanța a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Guzic Mihail împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți Consiliul municipal Chișinău, executor judecătoresc Cațer Victor; a constatat încălcarea dreptului reclamantului Guzic Mihail prevăzut de articolul 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și articolul 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale de către Statul - Republica Moldova, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009; a dispus încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Guzic Mihail a sumei

de 30 000 lei (treizeci mii) lei cu titlu de prejudiciul prejudicial moral cauzat pentru neexecutare în termen rezonabil a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, pentru perioada de timp din 03.07.2012 pînă la depunerea prezentei cererii de chemare în judecată - 21.03.2018.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018, s-a respins cererea de apel declarată de către Guzic Mihail și Ministerului Justiției al Republicii Moldova. S-a menținut hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 28 iunie 2018, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Guzic Mihail împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, executor judecătoresc Cațer Victor cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție 23.01.2019, recursurile declarate de Guzic Mihail și Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost declarate inadmisibile.

După ce a făcut uz de noul remediu intern în scopul restabilirii drepturilor încălcate etc., a înaintat din nou la CEDO o cerere în conformitate cu articolul 34 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, precum și cu articolele 45 și 47 ale Regulamentului Curții, care a fost înregistrată cu nr.22923/19. Guzic contra Moldovei, în legătură cu faptul, că prin neexecutarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, se încalcă art.6 al Convenției, adică a dreptului acestuia la un proces echitabil.

De asemenea, prin neexecutarea deciziei judecătorești menționate, se încalcă și dreptul său la protecția proprietății, drept prevăzut de art.1 al Protocolului 1 al Convenției.

Ca urmare a neexecutării în continuare a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin deciziei Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, la data de 30 septembrie 2021 a depus o altă cerere de chemare în judecată, pe o altă perioadă de neexecutare, împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul Municipal Chișinău, intervenient accesoriu executor judecătoresc Stoian Grigore, conform Legii Republicii Moldova nr.87 din 21.04.2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 29 decembrie 2021, instanța a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată (dosarul civil nr.2-22867/21, nr.2-21145721-12-2-01102021-1) depusă de către Guzic Mihail împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun.Chișinău și intervenient accesoriu executor judecătoresc Stoian Grigore, privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielelor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16.06.2022, a fost admis apelul declarat de Guzic Mihail împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 29 decembrie 2021. S-a casat hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 29 decembrie 2021 și s-a emis o hotărîre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Guzic Mihail împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun.Chișinău și intervenient accesoriu executor judecătoresc Stoian Grigore, privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. S-a constatat încălcarea dreptului la executarea

în termen rezonabil a documentului executoriu. S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Guzic Mihail, suma de 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în legătură constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție 23.11.2022, s-a constatat inadmisibilitatea recursurilor declarate de Guzic Mihail și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022.

Conform recomandărilor CEDO, după exercitarea - folosirea noului remediu intern în scopul restabilirii drepturilor încălcate, în baza Legii Republicii Moldova nr.87 din 21.04.2011, a înaintat din nou la CEDO o cerere în conformitate cu articolul 34 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, precum și cu articolele 45 și 47 ale Regulamentului Curții, care a fost conexată la cererea înregistrată cu nr.22923/19, Guzic contra Moldovei, în legătură cu faptul, că prin neexecutarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, se încalcă art.6 al Convenției, adică dreptului reclamantului la un proces echitabil.

De asemenea, prin neexecutarea deciziei judecătorești menționate, se încalcă și dreptul său la protecția proprietății, drept prevăzut de art.1 al Protocolului 1 al Convenției.

Totodată s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată la data de 03 martie 2020 împotriva Primăriei mun.Chișinău și Consiliului Municipal Chișinău, persoană terță executor judecătoresc Stoian Grigore, solicitînd schimbarea modului și ordinii de executare a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin deciziei Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, încasarea de la Primăria mun.Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, în beneficiul creditorului Guzic Mihail a unei sume bănești egale cu costul comercial de piață a unui apartament cu două odăi care constituie suma de 42 000 euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2022, s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantului Guzic Mihail împotriva Primăriei mun.Chișinău și Consiliului Municipal Chișinău, persoană terță Executor Judecătoresc Stoian Grigore, cu privire la schimbarea modului și ordinii de executare a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin deciziei Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009.

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2022, s-s respins recursul depus de Guzic Mihail și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2022.

Conform practicii judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărîrea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei. În acest sens se aduc ingerințe drepturilor lui Guzic Mihail prevăzute de art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care declară, că fiecare persoană are dreptul la protejarea drepturilor sale civile de către o instanță independentă, care se va pronunța referitor la drepturile sale cu caracter civil. Odată ce o hotărîre de judecată nu va fi executată are loc încălcarea art.6 Convenției CEDO.

A depus o altă cerere de chemare în judecată, pe o altă perioadă de neexecutare, împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Intervenient accesoriu Consiliul Municipal Chișinău, Intervenient accesoriu Executor Judecătoresc Cațer Victor, Conform Legii Republicii Moldova nr.87 din 21.04.2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 31 iulie 2024, instanța a admis parțial acțiunea, s-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul reclamantului Guzic Mihail prejudiciul moral în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei, cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii Curții de Apel Chișinău nr.3-1290/08 din 05 mai 2009 și cheltuielile de judecată în sumă de 7 140 lei (șapte mii una sută patruzeci) lei.

În conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) al Codului de procedură civilă al Republicii Moldova, (3) Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Conform hotărîrii Judecătoriei Ciocana mun.Chișinău din 29.01.2013, Burduniuc Pavel este învinuit de procuror că, la 11.12.2012 aproximativ pe la orele 10.55 samovolnic a deteriorat lacătul la ușa de intrare și abuziv a intrat în ap.*****din bd.***** ***** mun.Chișinău, neavînd bon de repartiție pentru locuirea în acest apartament, și pentru fapta comisă a fost sancționat contravențional în baza art.355 Cod contravențional al Republicii Moldova, și nu a trecut să locuiască cu acordul Primăriei și Consiliului municipal Chișinău, cum se menționează în cererea de chemare în judecată.

Din conținutul hotărîrii Judecătoriei Ciocana mun.Chișinău din 11.11.2014, cît și din conținutul deciziilor Colegiului Penal Curții de Apel Chișinău din 24.11.2016 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017, reiese că Burduniuc Pavel din 21.07.2014 deținea conform contractului de investiții privind construcția spațiului locativ din 20.04.2006, încheiat între antreprenor general SRL Ecosem-Grup, director Rucan Andrian, un apartament cu trei odăi din str.*****., și de fapt a domiciliat din 2014 și domiciliază pînă în prezent în acest apartament, din str.*****, et.8., deaceea faptele menționate în cererea de chemare în judecată, precum că Burduniuc Pavel locuiește în ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, din 2012, adică mai mult de 10 ani, nu corespund adevărului și realității. Mai mult ca atît, pe 18.04.2024 a fost apelat 112, precum că în ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, care aparține autorității publice locale, Primăriei mun.Chișinău și Consiliului municipal Chișinău locuiesc găzdași de o perioadă îndelungată de timp, fapt ce și s-a adeverit, confirmat prin imaginile video.

Conform deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.70/2-2 din 11.04.2007 ”Cu privire la atribuirea în proprietate privată a unui lot de pămînt din cartierul locativ *****-2 dlui Burduniuc Pavel” și contractului de vînzare-cumpărare a terenului nr.*****, înregistrat la OCT Chișinău la data de 27.06.2007, reiese că Burduniuc Pavel, domiciliat în mun.Chișinău, str.I***** (cămin repartizat de autorități), a beneficiat și de teren de pămînt, posibil și din aceste considerente, autoritățile publice locale au repartizat ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, lui Guzic Mihail în scopul executării hotărîrii judecătorești.

Totodată menționează că, prin decizia Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova din 25 aprilie 2012, s-a obligat Consiliul municipal Chișinău de a-1 asigura pe Burduniuc Pavel împreună cu membrii familiei sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite și conform succesiunii rîndului stabilit, însă hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, menținută prin decizia Colegiului Civil și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2009, prin care instanța a hotărît: a admite cererea de chemare în judecată depusă de către Guzic Mihail împotriva Consiliului municipal Chișinău, ca întemeiată. S-a recunoscut dreptul lui Guzic Mihail împreună cu membrii familiei la asigurarea cu spațiu locativ conform legislației locative în vigoare și s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să-i acorde lui Guzic

Mihail și membrilor familiei lui spațiu locativ sub formă unui apartament sau casă separată în conformitate cu normele stabilite de legislația locativă în vigoare, a fost emisă înaintea deciziei Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova din 25 aprilie 2012, deaceea autoritatea publică locală Primăria mun.Chișinău, Consiliul municipal Chișinău, au executat hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, și au repartizat legal ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, lui Guzic Mihail.

Cererea de chemare în judecată înaintată de Burduniuc Pavel către Primăria mun.Chișinău, Consiliul nunicipal Chișinău, Direcția Generală-Locativ Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, terță persoană Guzic Mihail, privind recunoașterea/constatarea dreptului de posesie, folosință, inclusiv dispoziție prin uzacapiune a lui Guzic Mihail asupra apartamentului nr.*****situat în mun.Chișinău, bd.***** *****, este în contradicție și nu se încadrează în prevederile art.526 al Codului civil, nu este de competența instanței de contencios administrativ, prevederile Codului administrativ, în vigoare la 01.04,2019, mai mult ca atît, Burduniuc Pavel a domiciliat din 2014 și domiciliază pînă în prezent în apartament cu trei odăi din str.***** et.8., fapt menționat și dovedit prîn conținutul hotărîrii Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 11.11.2014, cît și din conținutul deciziilor Colegiului Penal Curții de Apel Chișinău din 24.11.2016 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017.

În temeiul art.art.1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 19, 20, 60, 72, 73, 77, 162, 163, 164, 165, 166, 165, 166, 167, 189, 206, 209 alin.(1), 216, 224 lit.f) din Codul administrativ și reieșind din cele expuse, conducîndu-se de prevederile art.art.56, 186 al Codului de procedură civilă, și ținând cont de faptul că lui Burduniuc Pavel autoritatea publică locală, Primăria mun.Chișinău și Consiliul Municipal Chișinău nu i-a vătămat/încălcat nici un drept legal prevăzut de lege, nu a avut vre-o interdicție prevăzută de lege să repartizeze ap.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău, lui Guzic Mihail, deaceea solicită respingerea integrală a cereri de chemare în judecată înaintate de Burduniuc Pavel către Primăria mun.Chișinău, Consiliul Municipal Chișinău, Direcția Generală-Locativ Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, Intervenient accesoriu-Terță persoană Guzic Mihail ca fiind neîntemeiată.

În cadrul ședințelor judecătorești, persoana terță - Guzic Mihail și reprezentatul terțului, avocata Culeac-Reul Natalia, împuternicită în baza mandatului avocațial seria MA nr.*****din 24.02.2025(f.d.109, vol.I), au solicitat respingerea acțiunii, considerând-o neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Burduniuc Pavel, argumentele autorității publice pârâte și a terțului antrenat în proces, expuse în referințele prezentate instanței, ascultând în cadrul dezbaterilor judiciare explicațiile ambelor părți și a persoanei terțe, cercetând probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea reclamantului privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, este admisibilă, însă neîntemeiată și pasibilă de respins, din următoarele considerente.

Conform art.22 alin.(1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art.207 alin.(1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este

inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Norma legală precitată enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ, care se rezumă la următoarele: - prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; - competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; - respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; - respectarea procedurii prealabile; - respectarea termenului de înaintare a acțiunii; - prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Actele cauzei denotă că, urmare a cererii depuse de reclamant în sensul art.9 alin.(2) Cod administrativ, reclamantul a solicitat Direcției generale locative-comunale și amenajare recunoașterea dreptului de posesie și folosință, inclusiv dispoziției asupra apartamentului nr.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantul Burduniuc Pavel este destinatar al actului individual contestat și respectivul act este defavorabil pentru reclamant, deoarece prin actul respectiv a fost respinsă în tot acordarea avantajului solicitat - recunoașterea dreptului de posesie, folosință și dispoziție asupra apartamentului nr.*****din bd.*****, *****, mun.Chișinău.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantul Burduniuc Pavel privind anularea actului administrativ individual defavorabil contestat, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Sub acest aspect, instanța reiterează că, potrivit art.20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Situație de acest gen este reglementată și de art.13 al Convenției Europene pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează că, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta convenţie au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Or, reclamantului Burduniuc Pavel trebuie să i se acorde posibilitatea verificării pe cale judecătorească a pretinsului său drept vătămat, în cazul în care ultimul invocă ilegalitarea procedurii procedurilor administrative care s-au finalizat cu emiterea actelor defavorabile, contestate de reclamant, deoarece, *per a contrario*, reclamantul va fi lipsit de dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv.

Iar art.36 din Codul administrativ, instituie obligația instanței de judecată competente să soluționeze acțiunile în contencios administrativ, să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat.

Art.20 din Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.lit.a), b) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare) și obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Art.208 alin.(1) Cod administrativ, prevede că până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Se constată că, adresarea în instanța de judecată a fost precedată de adresarea reclamantului Burduniuc Pavel către autoritatea publică pârâtă, cu cerere prealabilă prin care reclamantul și-a manifestat, pe cale extrajudiară, dezacordul cu actul defavorabil emis.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă nr.1-08/1-2213 din 19.06.2023(f.d.63-64, vol.I), cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, prevede că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

În situația în care data emiterii deciziei adoptate în procedura prealabilă este data de 19.06.2023, iar acțiunea în contencios administrativ a fost depusă de reclamant la 19.07.2023, instanța constată realizarea de către reclamant a dreptului la acțiune, în interiorul termenului de 30 de zile de la data comunicării deciziei adoptate în procedura prealabilă, ceea ce denotă admisibilitatea acțiunii în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.lit.d), f) Cod administrativ.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul Burduniuc Pavel este destinatar al actului administrativ individual defavorabil contestat, a respectat procedura prealabilă, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de

tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, lipsa dreptului vătămat, precum și alte temeiuri prevăzute de art.207 alin.(2) Cod administrativ, nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – refuzul nr.1-08/1-1504, 1-08/1-1586 din 03.05.2023 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – nr.1-08/1-2213 din 19.06.2023, precum și cerința subsecventă de obligare a emiterii actului administrativ individual favorabil privind atribuirea în proprietatea reclamantului Burduniuc Pavel a apartamentului nr.*****, situat în mun.Chișinău, str.*****, *****, din blocul locativ cu suprafața de ***** m.p., nr.cadastral *****.01, amplasat pe terenul nr.cadastral *****, proprietate publică, cu eliberarea ordinului de repartiție(sau a unui alt act echivalent), pe numele reclamantului Burduniuc Pavel.

Noțiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justițiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Instanța relevă că la baza statului de drept, consacrat de art.1 alin.(3) din Constituţie, stă principiul legalităţii.

Potrivit art.21 din Codul administrativ, principiul legalității, obligă autorităţile publice şi instanţele de judecată competente să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege. Respectiv, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare care stabilesc condiţii de procedură privind edictarea normelor juridice.

Cercetarea stării de fapt denotă următoarele:

Reclamantul Burduniuc Pavel pretinde că folosește și posedă bunul imobil – apartamentul nr.*****din bd.***** *****, numărul cadastral *****.01.*****, ca un proprietar și întrunește condițiile impuse de legiuitor pentru obținerea dreptului de proprietate asupra respectivului apartament prin uzucapiune.

Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău prin actul emis cu nr.1- 08/1-1504, 1-08/1-1586 din 03.05.2023, a respins cererea reclamantului privind recunoașterea dreptului de posesie, folosință și dispoziție a lui Burduniuc Pavel asupra apartamentului *****din bd.***** *****. Autoritatea pârâtă - DGLCA și-a motivat soluția de respingere a cererii prin următoarele: conform bazei de date a Registrului bunurilor imobile, apartamentul *****din bd.***** *****, nu are înregistrare cadastrală. Conform fișei locuinței și tabelului nominal ținute de gestionarul blocului locativ din bd.***** *****, APLP ***** COOP, se confirmă existența apartamentului *****din bd.***** ***** cu suprafața de 38,2 m.p. amplasat în blocul locativ respectiv. Blocul locativ cu numărul cadastral *****.01 conform Registrului bunurilor imobile este înregistrat în proprietatea Republicii Moldova, în gestiunea economică APLP ***** COOP. Prin urmare, autoritatea publică a explicat că, se constată cu certitudine că apartamentul nr.*****din bd.***** *****, constituie proprietatea publică, dreptul de proprietate asupra căruia urmând a fi delimitat între Statul Republica Moldova și autoritățile publice locale, conform prevederilor Legii privind delimitarea proprietăților publice nr.29/2018 din 05.04.2018. A subliniat autoritatea pârâtă că, pe parcursul întregii perioade invocate de Burduniuc Pavel, apartamentul respectiv este înregistrat în proprietatea Republicii Moldova, în gestiunea economică al APLP ***** COOP și nu există temei pentru a declara bunul respectiv ca bun fără stăpân.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă, Direcția generală locativ-comunale și amenajare nr.1-08/1- 2213 din 19.06.2023, a respins cererea prealabilă și și-a menținut soluția anterioară, menționând repetat că apartamentul în cauză este înregistrat în proprietatea Republicii Moldova, în gestiunea economică APLP ***** COOP și nu există temei pentru a declara bunul respectiv ca bun fără stăpân, iar unica persoana responsabilă autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii este executorul judecătoresc.

În același context, reclamantul Burduniuc Pavel a fost informat despre situația în cauză și despre faptul că executorul judecătoresc dispune de toate pârghiile legale în scopul executării documentelor executorii, precum și metode de sancționare în materie contravențională în cazurile de neexecutare a titlurilor executorii.

La fel, s-a constatat că, prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian nr.176-1234/14 din 16 decembrie 2014 a fost aplicat sechestru pe imobilul nr.*****din bd.***** *****, mun.Chișinău în scopul asigurării executării documentului executoriu nr.3r-570/12 din 24 aprilie 2012 emis de Curtea Supremă de Justiție, prin care Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să-l asigure pe Pavel Burduniuc, împreună cu membrii familiei sale, cu spațiu locativ conform normelor stabilite în art.42 Codului cu privire la locuințe, conform succesiunii rândului stabilit. Ulterior, încheierea în cauză, privind aplicarea sechestrului a fost contestată de către reprezentanții Consiliului municipal Chișinău și anulată prin încheierea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 05 mai 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.2r-2029/15 din 22 septembrie 2015. Prin încheierea judecătorească sus enunțată, instanța de judecată a admis integral cererea depusă de către Consiliul municipal Chișinău împotriva lui Burduniuc Pavel, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Grigore Stoian și a anulat încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian nr.176-1234/14 din 16.12.2014, motivând decizia prin faptul că executorul judecătoresc nu era în drept să stabilească unilateral care apartament urmează să-i fie

repartizat lui Burduniuc Pavel, deoarece documentul executoriu nu specifica care spațiu urmează a fi acordat.

Instanța de judecată constată că soluția autorității publice pârâte privind neîntrunirea condițiilor legale pentru recunoașterea prin uzucapiune a dreptului reclamantului asupra apartamentului nr.*****din bd.***** *****, mun.Chișinău, este legală, deoarece, potrivit legii, pentru uzucapiunea imobiliară, nu poate produce efecte juridice decît posesiunea utilă. Pînă la proba contrară, posesiunea este prezumată a fi utilă. Nu este utilă posesiunea discontinuă, tulburată, clandestină sau precară. Posesiunea este discontinuă atît timp cît posesorul o exercită cu intermitenţe anormale în raport cu natura bunului. Posesiunea este tulburată atîta timp cît este dobîndită sau conservată prin acte de violenţă, fizică sau morală, care nu sînt provocate de o altă persoană. Posesiunea este clandestină dacă se exercită astfel încît nu poate fi cunoscută. Posesiunea este precară cînd nu se exercită sub nume de proprietar. Discontinuitatea poate fi opusă posesorului de către orice persoană interesată. Numai persoana faţă de care posesiunea este tulburată sau clandestină poate invoca aceste vicii. Posesiunea viciată devine utilă îndată ce viciul încetează.

În speță, apartamentul litigios se află într-un bloc care se află în proprietatea Statului - Republica Moldova, transmis în gestiunea economică APLP ***** COOP. Prin urmare, reclamantul nu putea să posede respectiv apartament ca un proprietar, ceea ce denotă inexistența temeiului legal de recunoaștere a uzucapiunii imobiliare după reclamant.

Alegațiile reclamantului consemnate în textul cererii de chemare în judecată și expuse în cadrul dezbaterior judiciare, nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de anulare/nulitate a actului defavorabil contestat, deoarece reclamantul interpretează *lato sensu* normele pe cale le consideră relevante, iar scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, după cum s-a invocat și *supra*, este prestabilit de legiuitor și presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, ordonarea activităţii autorităţilor publice. Respectiv, ca acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamant să fie pasibilă de admis, reclamantul urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise de către pârât la emiterea actului contestat, ceea ce nu s-a identificat în speță. Or, actul emis și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică publică pârâtă sunt conforme legii, nefiind identificat de către instanța de judecată nici un abuz din partea autorității publice pârâte în desfășurarea activității administrative, care s-a finalizat cu emiterea actul de respingere a cererii reclamantului privind recunoașterea după reclamant a uzucapiunii imobiliare asupra apartamentului litigios.

În acest sens, se impune a fi specificat că, în conformitate cu prevederile art.16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art.137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul

discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz.

Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere şi trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate" sau „este autorizat" în normele legale indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-şi exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Potrivit art.225 alin.(2) Cod administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin prisma prevederilor Codului administrativ, instanțele de judecată nu doar verifică legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități, a dreptului discreționar. Prin dreptul discreționar al autorității publice se subînțelege puterea de care dispune autoritatea publică, în baza legii, să hotărască fie necesitatea actului însuși, fie cuprinsul lui, fie momentul adoptării lui, în funcție de interesul general pe care trebuie să-l satisfacă continuu și permanent serviciul public.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanţele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant întru anularea acestuia în coraport cu contraargumentele aduse de către autoritatea publică pârâtă întru justificarea legalității actului emis, instanța de judecată conchide că, actele contestate, sunt legale și temei de anulare a acestora, nu există.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz.

Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere şi trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate" sau „este autorizat" în normele legale indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-şi exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Din coroborarea prevederilor Codului administrativ rezultă că, actul administrativ individual constituie o măsură oficială, adoptată sau emisă de către o autoritate/instituție publică constituită în condițiile legii, prin care se asigură realizarea sarcinilor ce revin acesteia.

Definiția actului administrativ individual, așa cum este prevăzut în Codul administrativ, face trimitere la puterea de care se bucură autoritatea publică pentru a emite acte administrative individuale, în realizarea competenței sale. Aceasta presupune că, organele administrative își

desfășoară întreaga activitate prin prisma regimului de putere publică, în virtutea căreia, pentru realizarea competențelor și sarcinilor impuse administrației publice prin prevederile legale, pot adopta/emite acte administrative individuale cu forță juridică obligatorie.

Regimul de putere publică, respectiv, toate competențele și prerogativele stabilite în sarcina administrației de stat prin normele constituționale și infra constituționale, în scopul promovării și ocrotirii interesului public, este acceptată ca o condiție definitorie a actului administrativ individual. Or, așa cum rezultă din prevederile legale menționate supra, regimul de putere publică al actelor administrative individuale nu este unul arbitrar, ci unul de legalitate.

Pe cale de consecință, actul administrativ individual, emis de către o autoritate publică, în temeiul și pentru realizarea puterii publice, are ca finalitate executarea în concret a legii, pentru satisfacerea unui interes public, care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor sociale, realizarea competențelor autorităților publice.

Prin definiție, actul administrativ se caracterizează printr-o triplă prezumție: prezumția de legalitate, prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, trăsături ce îi conferă forță juridică de a fi executat în mod obligatoriu.

Referindu-se la prezumția de legalitate, se reține că conform prevederilor Constituției, Republica Moldova este un stat de drept. Exigențele statului de drept, în principal, presupun asigurarea legalității, securității juridice, interzicerea arbitrariului. Un stat de drept este un stat guvernat de lege, iar o caracteristică esențială a statului guvernat de lege este axat pe principiul legalității activității autorităților publice.

La rândul său, principiul legalității este unul dintre fundamentele autorității publice și față de care se subordonează autoritatea publică. Respectarea acestui principiu, de către autorități, presupune supunerea acestora ierarhiei normelor juridice.

Prin principiul legalității se subînțelege regula fundamentală a dreptului, în virtutea căreia toate organele statului, organizațiile obștești, funcționarii și cetățenii sunt obligați să respecte strict legile și celelalte acte normative adoptate/emise de către autorități, ce reglementează/instituie raporturile sociale la care participă.

Subsecvent, legalitatea actului administrativ individual presupune atât supremația legii pentru subiecții de drept vizați, cât și temeiul legal de acțiune în limitele legii a acestor subiecți.

Astfel, pentru a fi legal, un act administrativ individual trebuie să fie emis de către autoritatea responsabilă, prin procedura legală prescrisă și în formă corectă și nu poate să conțină nici un defect de substanță. Dacă una din aceste cerințe nu este îndeplinită, actul administrativ este ilegal. Legalitatea actului administrativ se apreciază în raport cu dispozițiile legale existente la momentul emiterii actului administrativ.

Ca și concluzie se poate menționa că, prezumția de legalitate este acea calitate a actului administrativ de a corespunde legii în accepțiunea lato sensu. În consecință, administrația nu poate acționa arbitrar, ci după anumite reguli expres stabilite de lege, prin care se reglementează procedurile administrative ce trebuie respectate și urmate.

Din cele menționate supra, condițiile de legalitate ale actelor administrative sunt: - actul administrativ individual trebuie emis/adoptat în baza și în vederea executării legilor (Constituția, legile organice, legile ordinare, hotărârile de Guvern, actele administrative emise de alte autorități ale administrației publice cu forță juridică superioară); - actul administrativ individual trebuie emis/adoptat doar în limitele competenței conferite de lege respectivelor organe sau autorități publice; competența reprezintă ansamblul atribuțiilor delegate prin lege; - actul administrativ trebuie emis/adoptat cu respectarea operațiunilor administrative, condițiilor de

formă și procedură prescrise de lege; - actul administrativ trebuie emis/adoptat în vederea realizării unui scop licit; - actul administrativ trebuie să fie oportun, adică să corespundă situației de fapt.

Astfel, principiul legalității actului administrativ individual și a autorității publice, ca atare, generează cel puțin două obligații evidente: obligația de conformare la lege și obligația de a asigura aplicarea legii.

În contextul celor relatate, instața subliniază că natura juridică a actelor administrative individuale este guvernată, a priori, de principiul legalității. În cazul nerespectării condițiilor de legalitate la emiterea actului administrativ individual, ca sancțiune intervine nulitatea sau ilegalitatea acestora.

Astfel, nulitatea/ilegalitatea unui act administrativ individual, intervine în situațiile în care actul este afectat de unele vicii sub aspectul legalității. Cauzele nulității vizează nelegalitatea actului administrativ, în sensul încălcării condițiilor de fond, formă și procedură prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, precum și netemeinicia actului, adică aplicarea eronată a legii la situația de fapt stabilită prin actul administrativ. Deci, actul administrativ individual nul se caracterizează prin lipsa unuia, unora sau tuturor elementelor sale esențiale, fără de care actul nu poate exista.

Prezumția de autenticitate reprezintă trăsătura actului administrativ care prezumă calitatea actului de a fi emis de autoritate evocat prin forma sa exterioară (ștampilă, antet, semnături etc.).

Prezumția de veridicitate exprimă calitatea actului administrativ de a corespunde adevărului, de a corespunde, prin fondul său, întrutotul voinței emitentului.

Prin urmare, instanța subliniază că înlăturarea prezumției de legalitate, de care beneficiază actul contestat de către reclamantul Burduniuc Pavel, ca și toate actele administrative, doar în baza dezacordului reclamantului cu atribuirea apartamentului litigios reclamantului, în lipsa temeiului legal și probelor relevante(art.93 alin.(1) Cod administrativ), este contrară principiului legalității(art.21 Cod administrativ), deoarece este de natură să submineze însăși autoritatea actului administrativ.

Ca consecință, instanța de judecată conchide că acțiunea reclamantului Burduniuc Pavel în partea obligării emiterii actului administartiv individual favorabil, la fel, urmează a fi respinsă, or, legalitatea actului defavorabil contestat și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, lasă fără conținut cerința de obligare a emiterii actului favorabil, deoarece doar ilegalitatea actului contestat condiționează admiterea și cerinței de obligare a emiterii actului favorabil.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).

Conform prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.f), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acţiunea în contencios administrativ a reclamantului Burduniuc Pavel împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare, persoana terță Guzic Mihail privind anularea actului administrativ individual defavorabil – refuzul nr.1-08/1-1504, 1-08/1-1586 din 03.05.2023 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă – nr.1-08/1-2213 din 19.06.2023, obligarea emiterii actului administrativ

individual favorabil privind atribuirea în proprietatea reclamantului Burduniuc Pavel a apartamentului nr.*****, situat în mun.Chișinău, str.*****, *****, din blocul locativ cu suprafața de ***** m.p., nr.cadastral *****.01, amplasat pe terenul nr.cadastral *****, proprietate publică, cu eliberarea ordinului de repartiție(sau a unui alt act echivalent), pe numele reclamantului Burduniuc Pavel, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia